

5. Пето основание, в което се твърди, че с решението се нарушава член 107, параграф 1 ДФЕС, тъй като в мотивите на решението при условията на евентуалност не е установено наличието на предимство.
- При условията на евентуалност в решението се приема, че с данъчното становище от 2003 г. е предоставено икономическо предимство на LuxOpCo, тъй като то се е основавало на три грешни методологически избора, свързани с неправилна квалификация на съответните роли на LuxOpCo и на LuxSCS, и е неоснователно.
6. Шесто основание, в което се твърди, че с решението се нарушава член 107, параграф 1 ДФЕС, тъй като решението погрешно квалифицира данъчното становище от 2003 г. като индивидуална мярка ad hoc и в резултат от това погрешно се основава на презумпция за селективност.
- Въз основа на неправилната квалификация на данъчното становище от 2003 г. като индивидуална мярка ad hoc, решението въз основа на неправилната първоначална констатация за селективност погрешно прилага презумпция за селективност, за да приеме, че данъчното становище от 2003 г. по своето естество е селективно.
7. Седмо основание, в което се твърди, че с решението се нарушава член 107, параграф 1 ДФЕС и принципът на правна сигурност, тъй като изложеният в решението анализ за селективност се основава на погрешна референтна рамка.
- В констатациите при условията на евентуалност относно селективността, решението неправилно изключва общата административна практика в Люксембург относно трансферните цени от референтната рамка, в нарушение на приложимата съдебна практика.
8. Осмо основание, в което се твърди, че с решението се нарушават принципите на правна сигурност, на забрана на обратното действие и на недопускане на дискриминация, както и съществено процесуално изискване, защото в него валидността на данъчното становище от 2003 г. се преценява чрез позоваване на насоки на ОИСР с по-късна дата.
- С решението се прилагат с обратно действие и дискриминационно спрямо жалбоподателите и Люксембург стандартите от насоките на ОИСР от 2017 г. относно трансферните цени, публикувани за първи път след като Комисията е открила процедура съгласно член 108, параграф 2 ДФЕС, и много по-късно след приемането на данъчното становище от 2003 г.
9. Девето основание, в което се твърди, че с решението се нарушава член 17 от Регламент 2015/1589⁽²⁾, тъй като с решението се разпорежда възстановяване на помощта, макар че приложимият давностен срок вече е изтекъл.
- Разпореденото с решението възстановяване е незаконосъобразно, тъй като е изтекъл предвиденият в член 17 от Регламент 2015/1589 десетгодишен давностен срок.

⁽¹⁾ Решение (ЕС) 2018/859 на Комисията от 4 октомври 2017 година относно държавна помощ SA.38944 (2014/C) (ex 2014/NN), приведена в действие от Люксембург в полза на Amazon (нотифицирано под номер C(2017) 6740) (ОВ L 153, 2018 г., стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета от 13 юли 2015 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ОВ L 248, 2015 г., стр. 9).

Жалба, подадена на 9 юни 2018 г. — J. García Carrión/EUIPO — Codorníu (JAUME CODORNÍU)

(Дело T-358/18)

(2018/C 276/83)

Език на жалбата: испански

Страни

Жалбоподател: J. García Carrión, SA (Jumilla, Испания) (представител: E. Arsuaga Santos, abogada)

Отвeтник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Codorníu, SA (Esplugues de Llobregat, Испания)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител/Притежател на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: заявка словна марка на Съюза JAUME CODORNÍU — заявка за регистрация № 14 543 599

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 11 април 2018 г. по преписка R 451/2017-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение и да откаже регистрацията на марка № 14 543 599 за клас 33.
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) и параграф 5 от Регламент (ЕС) № 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 11 юни 2018 г. — Unifarco/EUIPO — GD Technologie Interdisciplinari Farmaceutiche (TRICOPID)

(Дело T-359/18)

(2018/C 276/84)

Език на жалбата: италиански

Страни

Жалбоподател: Unifarco SpA (Санта Джустина, Италия) (представители: A. Perani и J. Graffer, avvocati)

Отвeтник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: GD Technologie Interdisciplinari Farmaceutiche Srl (Рим, Италия)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „TRICOPID“ — Заявка за регистрация № 14 287 056

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 13 март 2018 г. по преписка R 2150/2017-5